

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13Csp/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120238478
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:6120238478.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou Mgr. Mariannou Haškovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovaným: 1) L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. V. č. XXX, 2) B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. V. č. XXX, právne zastúpení žalovaní 1) a 2) JUDr. Peter Vachan, advokátom so sídlom Žilina, Pavla Mudroňa č. 1191/5, o zaplatenie sumy 2602,82 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade **m a j ú** nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresný súd Banská Bystrica dňa 20.07.2020 domáhal voči žalovaným 1) až 3) rade zaplatenia sumy 2602,82 eura s úrokom z omeškania 8% ročne zo sumy 1150,20 eura od 10.12.2019 do zaplatenia na základe zmluvy č. 5027111547 zo dňa 28.03.2012, ktorú žalovaný 1) až 3) uzavreli so SLSP, a.s. (právny predchodca žalobcu). Na základe predmetnej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným 1) až 3) ako dlžníkom spotrebiteľský úver v sume 4000,- eur, ktorí riadne a včas nesplácali. Keďže žalovaní 1) až 3) porušili svoju povinnosť podľa predmetnej zmluvy, a tak právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 01.03.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 28.02.2018, pričom vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.12.2019 SLSP, a.s. postúpila pohľadávku z predmetnej zmluvy voči žalovaným 1) až 3) na žalobcu. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu 2602,82 eura (istina 1150,20 eura, riadny úrok 1132,76 eura, úroku z omeškania 319,86 eura). Zároveň si žalobca uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 10.12.2019.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz dňa 04.03.2020 sp. zn. 7Up/326/2020. Proti predmetnému platobnému rozkazu podali včas odôvodnený odpor žalovaní 1) a 2). Voči žalovanému 3) nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť.

3. Žalovaní 1) a 2) svoj odpor odôvodnili tým, že predmetná zmluva o splátkovom úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru, keďže v zmluve je uvedená suma 7072,09 eura, hoci súčin počtu splátok a výšky mesačnej splátky predstavuje sumu 7083,60, ku ktorej je potrebné pripočítať spracovateľský poplatok vo výške 119,- eur, celková čiastka spojená s predmetným spotrebiteľským úverom tak predstavuje sumu 7202,60 eura. Ďalej namietali, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa. Zo všetkých uvedených dôvodov žalovaní považovali predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej v odpore namietali nedostatok aktívnej

legitimácie žalobcu, nakoľko v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nedošlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky zo SLSP, a.s. ako banky- veriteľa na žalobcu. Žiadali žalobu zamietnuť.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v správnej výške. Ďalej uviedol, že SLSP, a.s. ako banka dodržala všetky zákonom predpísané náležitosti pri postúpení pohľadávky voči žalovaným na žalobcu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zároveň doložil do súdneho spisu listinné dôkazy, ktoré preukazovali, že SLSP, a.s. pred poskytnutím úveru riadne skúmal bonitu žalovaných 1) až 3). Žiadal, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

5. Následne bola vec postúpená na Okresný súd Prievidza na základe návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní na miestne príslušným súde.

6. Súd vo veci konal dňa 25.09.2020 na pojednávaní konanom v neprítomnosti žalobcu, žalovaných 1), 2) a právneho zástupcu žalovaných 1), 2), ktorí svoju neúčasť ospravedlnili a súhlasili, aby súd konal v ich neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to najmä: žalobou, plnomocenstvom, zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1013/2019/CE zo dňa 09.12.2019, zmluvou o splátkovom úvere č. 5027111547 zo dňa 28.03.2012, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018, výzvou zo dňa 22.08.2019, výzvou zo dňa 27.01.2018, výpisom z účtu, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2019, VOB a sadzovníkom poplatkov a náhrad SLSP, a.s. č. I. 50-97, pokusom o zmier zo dňa 31.01.2020, podacím hárkom, platobným rozkazom zo dňa 04.03.2020 sp. zn. 7Up/326/2020, odporom žalovaných 1), 2) so splnomocneniami, podaním žalobcu - vyjadrenie k odporu s prílohami č. I. 128-144, upovedomením o postúpení veci, ospravedlnením neúčasti žalovaných 1), 2) a PZ žalovaných na pojednávaní zo dňa 25.09.2020 a vyjadrením vo veci č. I. 167, podaním žalobcu s prílohami zo dňa 21.09.2020, ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 28.03.2012 SLSP, a.s. a žalovaní 1) až 3) uzavreli zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovaným 1) až 3) vo výške 4000,- eur s úrokovou sadzbou 10,4% ročne, výškou splátky 59,03 eura mesačne, splatnosťou prvej splátky dňa 17.05.2012, počtom splátok 120, konečnou splatnosťou 17.04.2022, RPMN 13,25%, priemernou RPMN 13,49% a celkovou čiastkou spojenou s úverom 7072,09 eura. Zároveň bol dohodnutý spracovateľský poplatok 119,- eur. SLSP, a.s. adresovala dňa 27.01.2018 žalovaným výzvu o tom, že sú v omeškaní so splácaním úveru ku dňu 27.01.2018 v sume 1020,94 eur, vyzvala ich, aby dlžnú sumu zaplatili v lehote 15 dní od doručenia výzvy a upozornil ich na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. Žalobca do spisu nezaložil doklad o tom, že výzva bola žalovaným 1) až 3) doručená. Následne SLSP, a.s. listom zo dňa 01.03.2018 vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky z predmetnej zmluvy ku dňu 28.02.2018 a vyzvala žalovaných na úhradu dlžnej sumy 3827,63 eura do 15 dní. Zásielka bola doručená žalovanému 1) dňa 07.03.2018. Žalovanej 2) zásielka nebola doručená, nakoľko sa vrátila SLSP, a.s. s poznámkou adresát neznámy.

8. SLSP, a.s. listom zo dňa 22.08.2019 vyzvala žalovaných 1) a 2) na úhradu dlhu 2534,98 eura a oznámila im, že v prípade, že dlh nezaplatia, je banka oprávnená pohľadávku postúpiť tretej osobe. Doručenie predmetnej výzvy žalovaným 1) a 2) žalobca nepreukázal. Dňa 09.12.2019 SLSP, a.s. pohľadávku voči žalovaným 1) a 2) postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok žalobcovi. Postúpenie pohľadávky banka žalovaným oznámila listom zo dňa 10.12.2019. Doručenie predmetného listu žalovaným 1), 2) žalobca nepreukázal. Dňa 31.01.2020 žalobca žalovaných 1) a 2) vyzval na zaplatenie nesplateného úveru v sume 2617,69 eura. Žalovaní na predžalobnú výzvu nereagovali.

9. Žalobca k postupu banky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách poukázal na to, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Zastával názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona

nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 19Co/2/2016, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 12Co/223/2015, ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/11/2015 zo dňa 25.08.2016, sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016. Nesúhlasil s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené. Zastával názor, že aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8, nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovanému, ale administratívnu zodpovednosť postihnutelnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 Zákona o bankách. V tejto súvislosti poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015, podľa ktorého "účelom § 92 Zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel § 92 Zákona o bankách bol aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Vzhľadom na uvedené navrhuje vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia pohľadávky tak, ako to urobil český najvyšší súd, resp. nemecký Spolkový súdny dvor, a to, že porušenie bankového tajomstva vrátane porušenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným Zákonom o bankách." Konštatoval, že z vyššie uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo Zákona o bankách. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo zákona, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 Zákona o bankách.

10. Podaním zo dňa 21.09.2020 žalobca špecifikoval, koľko žalovaní zaplatili na úhradu predmetného dlhu od 17.05.2012 do 22.07.2019, kde uviedol, že žalovaní celkom zaplatili sumu 4996,65 eura, pričom suma 2849,80 eura bola započítaná na úhradu istiny, suma 235,86 eura bola započítaná na poplatky, suma 1852,47 eura bola započítaná na úhradu riadného úroku a suma 58,52 eura bola započítaná na úhradu úroku z omeškania. Vzhľadom na uvedené žalobca špecifikoval dlh žalovaných na istine v sume 1150,20 eura, na riadnom úroku v sume 1132,76 eura, zmluvný úrok z omeškania v sume 54,12 eura a zákonný úrok z omeškania v sume 265,74 eura, t. j. spolu suma 2602,82 eura.

11. Zmluva o splátkovom úvere zo dňa 28.03.2012 bola medzi SLSP, a.s. a žalovanými uzavretá podľa príslušných ustanovení Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení neskorších predpisov. Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

12. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechá dobrým mravom.

13. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.
S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

14. Podľa § 528 ods. 2 Občianskeho zákonníka, postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávkou.

15. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v

celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

16. Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnomu názoru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

17. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 28.03.2012 SLSP, a.s. a žalovaní 1) až 3) uzavreli zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovaným 1) až 3) vo výške 4000,- eur s úrokovou sadzbou 10,4% ročne, výškou splátky 59,03 eura mesačne, splatnosťou prvej splátky dňa 17.05.2012, počtom splátok 120, konečnou splatnosťou 17.04.2022, RPMN 13,25%, priemernou RPMN 13,49% a celkovou čiastkou spojenou s úverom 7072,09 eura. Zároveň bol dohodnutý spracovateľský poplatok 119,- eur. SLSP, a.s. adresovala dňa 27.01.2018 žalovaným výzvu o tom, že sú v omeškaní so splácaním úveru ku dňu 27.01.2018 v sume 1020,94 eur, vyzvala ich, aby dlžnú sumu zaplatili v lehote 15 dní od doručenia výzvy a upozornil ich na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. Žalobca do spisu nezložil doklad o tom, že výzva bola žalovaným 1) až 3) doručená. Následne SLSP, a.s. listom zo dňa 01.03.2018 vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky z predmetnej zmluvy ku dňu 28.02.2018 a vyzvala žalovaných na úhradu dlžnej sumy 3827,63 eura do 15 dní. Zásielka bola doručená žalovanému 1) dňa 07.03.2018. Žalovanej 2) zásielka nebola doručená, nakoľko sa vrátila SLSP, a.s. s poznámkou adresát neznámy. SLSP, a.s. listom zo dňa 22.08.2019 vyzvala žalovaných 1) a 2) na úhradu dlhu 2534,98 eura a oznámila im, že v prípade, že dlh nezaplatia, je banka oprávnená pohľadávku postúpiť tretej osobe. Doručenie predmetnej výzvy žalovaným 1) a 2) žalobca nepreukázal. Dňa 09.12.2019 SLSP, a.s. pohľadávku voči žalovaným 1) a 2) postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok žalobcovi. Postúpenie pohľadávky banka žalovaným oznámila listom zo dňa 10.12.2019. Doručenie predmetného listu žalovaným 1), 2) žalobca nepreukázal. Dňa 31.01.2020 žalobca žalovaných 1) a 2) vyzval na zaplatenie nesplateného úveru v sume 2617,69 eura. Žalovaní na predžalobnú výzvu nereagovali.

18. Hoci žalobca preukázal, že jeho právny predchodca, SLSP, a.s. pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok so žalobcom dňa 09.12.2019 adresovala žalovaným výzvu o tom, že sú v omeškaní so splácaním úveru ku dňu 22.08.2016 v sume 284,57 eur a vyzvala ho, aby dlžnú sumu zaplatil v lehote 15 dní od doručenia výzvy, nepreukázal, že predmetná výzva bola žalovaným doručená.

19. Podľa názoru súdu, právny predchodca žalobcu v postavení banky mohol postúpiť svoju splatnú pohľadávku (časť záväzku po jeho splatnosti) len za splnenia podmienky písomnej výzvy adresovanej žalovanému a po uplynutí zákonom stanovenej doby omeškania. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Hoci súd považoval za preukázané, že žalovaní boli v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní viac ako 90 dní, nebolo zároveň preukázané listinnými dôkazmi, že právny predchodca žalobcu doručil žalovaným výzvy na možnosť zaplatenia dlhu pred postúpením pohľadávky tretej osobe. Samotná výzva bez preukázania jej doručenia žalovaným takýmto dôkazom nie je. Podľa názoru súdu teda postúpenie pohľadávky na žalobcu nemohlo byť platné a žalobca v tejto časti uplatneného nároku nemá aktívnu vecnú legitimitáciu. Vzhľadom na uvedené dôvody súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

20. Súd poukazuje na uznesenie NS SR zo dňa 24.4.2018 sp. zn. 1Cdo/147/2017, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil právny názor, podľa ktorého "v zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách mal zákonodarca úpravou § 92 ods. 8 ZoB na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou

starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa prialo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. Podľa názoru dovolacieho súdu v danej veci kardinálnym právnym problémom je otázka platnosti či neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa § 39 OZ. Teda, či podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca) podľa § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách musia byť splnené, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, alebo v prípade ich nedodržania prichádza sankcia v podobe absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávanej veci je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškani) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta Zákona o bankách), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje. V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so Zákomom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Dovolací súd uzavrel, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť."

21. Súd záverom pre úplnosť dodáva, že žalobe žalobcu by nebol vyhovel aj keby posúdil, že žalobca má aktívnu vecnú legitimáciu v spore, nakoľko dospel k záveru, že predmetná zmluva o splátkovom úvere ako spotrebiteľský úver sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko neobsahuje správne údaje o celkových nákladoch žalovaných na splatenie úveru a zároveň neobsahuje aj správnu výšku RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona. Zo zmluvy vyplýva, že žalovaní boli povinní na splatenie predmetného úveru zaplatiť 120 splátok po 59,03 eura, t. j. celkom sumu 7083,60 eura, no v zmluve je uvedený údaj pre celkovú čiastku spojenú s úverom v sume 7072,09 eura. RPMN je v zmluve uvedená 13,25%, no správne má byť uvedená pri celkových výdavkoch 7072,09 eura vo výške 13,43% a pri správne uvedených výdavkoch RPMN dokonca predstavuje 13,47%. Vzhľadom na uvedené sa považuje predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Keďže právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným úver vo výške 4000,- eur a žalovaní do 22.07.2019 uhradili na splatenie predmetného spotrebiteľského úveru sumu 4996,65 eura, platí, že žalovaní v celom rozsahu splatili poskytnutý spotrebiteľský úver a žaloba je z uvedeného dôvodu v celom rozsahu nedôvodná.

22. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaní 1) a 2) boli vo veci v celom rozsahu úspešní, a preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.